

24. Aarg.

30. September 1908.

Nr. 16.

Kvindestemmeretten i Ny Zeland.

Af Fru K. A. Sheppard.

Formand for Kvinderaadet i Ny Zeland.

Grundlaget for alt det samfundsnyttige Arbejde, der er udrettet i N. Z. er Kønnes Ligestilling. Den ene Halvdel af Samfundet maa nødvendigvis lide, hvis den anden Halvdel er politisk undertrykt og lammet, men bliver Tvangen hævet, og giver man de Kræfter, der gør Livet sundt, frit Løb gennem hele Samfundet, saa vil den ene Parts Virksomhed ogsaa komme alle de andre Dele tilgode. Ikke alene hos en enkelt Del af Folket men gennem hele Samfundet spores Virkningerne af Kvindernes Frigørelse i N. Z. Det har ogsaa sin Betydning, at f. Eks. en nyzelandsk Dreng ikke længer betragter sin Moder som hørende til et Køn, der skal holdes indenfor bestemte Grænser, men som et menneskeligt Væsen, der har samme Magt og samme Rettigheder, som han selv haaber at nyde om nogle Aar. Kvindestemmeretten har større Virkning, hvad Børnene end hvad Mødrene angaar, og det er en uberegnelig Fordel, at Demokratiets Dreng og unge Mænd derved faar deres hele Opfattelse af Menneskehedens Rettigheder grundfæstes og udvidet.

Kvinde-Frigørelsen i N. Z. var ikke nogen Revolution, hvor der blev vendt op og ned paa alt. Landet er hverken blevet bragt til Ødelæggelsens Rand eller blevet helbredet for alle sine Mangler. Det var ganske naturligt en Evolution.

Her i mit Land gjorde Demokratiet

først sine Forsøg med Manden. Stemmeretten tilkom i Begyndelsen kun de mandlige Ejendomsbesiddere, senere udvidedes den, saa alle voksne Mænd havde Ret til at stemme. Senere gik Demokratiet videre og videre, og Kvinden optraadte paa den politiske Scene. Nogle var skuffede og nogle var tilfredse over, at saa stor en Forandring kun førte saa faa Overraskelser med sig, men Sandheden er naturligvis, at den mægtige Kraft, der frembringer de største og bedste Resultater, ufejlbarligt arbejder i Stilhed. Den mest iøjnefaldende Virkning af Kvindestemmeretten er, at alle Argumenter imod den derved er blevet gendrevet, i Aarevis har vi maattet kæmpe med disse Argumenter, der, lige saa snart de var besejret paa en Kant, dukkede frem paa den anden. Nu da de er blevet prøvet paa Erfaringens Prøvesten, har de opløst sig til intet. For Eks. var Kvindestemmerettens Modstandere ganske enige om, at Kvinder var baade sjæleligt og legemligt fuldstændigt uskikkede til en saadan offentlig Handling som at afgive sin Stemme. I 1893, tre Maaneder efter at Loven om Kvindestemmeret var vedtaget, saa man, da de almindelige Valg blev afholdt, disse fordums Modstandere af den nye Tingenes Tilstand med Hatten i Haanden bede om de Stemmer, som de nogle Uger i Forvejen havde erklæret helt uskikkede til fornuftig Anvendelse.

Det blev ogsaa sagt, at Kvinder slet